WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 5 lipca 2007 r.*

W sprawach połączonych C-145/06 i C-146/06

mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone przez Commissione tributaria di secondo grado di Trento (Włochy) postanowieniami, odpowiednio, z dnia 6 marca 2006 r. i z dnia 23 grudnia 2005 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 17 marca 2006 r., w postępowaniach:

Fendt Italiana Srl

przeciwko

Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (sprawozdawca) i P. Lindh, sędziowie,

* Język postępowania: włoski.

rzecznik generalny: E. Sharpston,
sekretarz: M. Ferreira, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 lutego 2007 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Fendt Italiana Srl przez G. Maista, avvocato, oraz A. Paroliniego, dottore commercialista,

— w imieniu rządu włoskiego przez I.M. Braguglię, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez G. Aiella, avvocato dello Stato,

— w imieniu rządu cypryjskiego przez N. Charalambidou, działającą w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez L. Pignataro oraz W. Moellsa, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2007 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym dotyczą wykładni dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, str. 51), zmienionej dyrektywą Rady 2004/75/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 157, str. 100, zwanej dalej „dyrektywą 2003/96").

2 Wnioski te zostały złożone w ramach postępowań toczących się pomiędzy Fendt Italiana Srl (zwaną dalej „Fendt") a Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento (organem celnym w Trydencie) w przedmiocie niezapłacenia przez tę spółkę podatku konsumpcyjnego od oleju smarowego, przewidzianego w przepisach krajowych, za rok 2004.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

Dyrektywa 92/12/EWG

3 Artykuł 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) stanowi:

„1. Niniejsza dyrektywa wyznacza system dotyczący wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i innych podatków pośrednich, które są pobierane bezpośrednio lub pośrednio przy sprzedaży takich produktów, z wyjątkiem podatku od wartości dodanej i podatków ustalonych przez Wspólnotę.

2. Szczegółowe przepisy odnoszące się do struktury i stawek podatku dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym są wymienione we właściwych dyrektywach".

4 Artykuł 3 tej dyrektywy stanowi:

„1. Niniejszą dyrektywę stosuje się, na poziomie wspólnotowym, do następujących wyrobów, jak określono w stosownych dyrektywach:

— olejów mineralnych,

[…]

2. Wyroby wymienione w ust. 1 mogą podlegać innym podatkom pośrednim do szczególnych celów, pod warunkiem że podatki te są zgodne z przepisami podatkowymi stosowanymi odnośnie do podatku akcyzowego oraz VAT, jeżeli chodzi o określenie podstawy opodatkowania, obliczenie podatku, ściągalność i kontrolowanie podatku.

3. Państwa członkowskie zachowują prawo do wprowadzenia lub utrzymania podatków na wyroby inne niż te wymienione w ust. 1 pod warunkiem jednak, że podatki te nie spowodują zwiększenia formalności związanych z przekraczaniem granicy w handlu między państwami członkowskimi.

[…]".

Dyrektywy 92/81/EWG i 92/82/EWG

5 Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 12), zmieniona dyrektywą Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 365, str. 46, zwana dalej „dyrektywą 92/81"), w art. 2 ust. 1 lit. d) w związku z ust. 4 stanowi, że „wyroby objęte kodem CN 2710", w wersji Nomenklatury Scalonej (zwanej dalej „CN") obowiązującej w dniu 1 października 1994 r., to znaczy między innymi oleje smarowe, stanowią „oleje mineralne" dla celów jej stosowania.

6 Zgodnie z art. 2 ust. 2 „oleje mineralne inne niż te, dla których poziom podatku akcyzowego określony został w dyrektywie 92/82/EWG w sprawie stawek podatku, objęte są podatkiem akcyzowym, o ile są przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwo grzewcze lub silnikowe […]".

7 Artykuł 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/81 stanowi:

„1. Oprócz przepisów ogólnych, wymienionych w dyrektywie 92/12/EWG, dotyczących użytkowania towarów podlegających opodatkowaniu w warunkach zwolnienia

z podatku oraz z zastrzeżeniem dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie zwalniają następujące produkty z ujednoliconego podatku akcyzowego, na warunkach, które zostaną przez nie określone w celu zagwarantowania prawidłowego i uczciwego stosowania takich zwolnień oraz zapobiegania wszelkim ewentualnym wypadkom uchylania się, omijania lub naruszania tych przepisów:

a) oleje mineralne stosowane do celów innych niż jako paliwa silnikowe lub paliwa grzewcze;

[…]".

8 Dyrektywa Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych dla olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 19), zmieniona dyrektywą 94/74 (zwana dalej „dyrektywą 92/82"), określa minimalną stawkę podatku akcyzowego dla określonych olejów mineralnych. Artykuł 2 tej dyrektywy wymienia oleje mineralne objęte zakresem jej zastosowania, pośród których nie ma olejów smarowych.

Dyrektywa 2003/96

9 Motywy od pierwszego do trzeciego oraz motyw siódmy dyrektywy 2003/96 mają następujące brzmienie:

„(1) Zakres dyrektywy 92/81/EWG […] i dyrektywy 92/82/EWG […] jest ograniczony do olejów mineralnych.

(2) Brak przepisów wspólnotowych wyznaczających minimalną stawkę podatków od energii elektrycznej i produktów energetycznych innych niż oleje mineralne może negatywnie wpływać na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(3) Prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i osiągnięcie celów innych polityk Wspólnoty wymagają ustanowienia na poziomie wspólnotowym minimalnych poziomów opodatkowania od większości produktów energetycznych, włącznie z energią elektryczną, gazem ziemnym i węglem.

[…]

(7) Jako strona Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Wspólnota ratyfikowała Protokół z Kioto. Opodatkowanie produktów energetycznych i — w odpowiednim przypadku — energii elektrycznej jest jednym z instrumentów dostępnych w celu osiągania celów Protokołu z Kioto".

10 Ponadto motyw dwudziesty drugi dyrektywy 2003/96 stanowi:

„Produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot ram wspólnotowych, gdy są wykorzystywane jako paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowe. W tym zakresie, zgodnie z naturą i logiką systemu podatkowego, z zakresu tych ram wyłączone jest wykorzystywanie produktów energetycznych podwójnego zastosowania i wykorzystywanie produktów energetycznych nie jako paliw, a także procesy mineralogiczne. Energia elektryczna, która w podobny sposób jest wykorzystywana, powinna być również podobnie traktowana".

11 Artykuł 1 dyrektywy 2003/96 stanowi, że państwa członkowskie nakładają podatki na produkty energetyczne i energię elektryczną zgodnie z tą dyrektywą.

12 Artykuł 2 ust. 1 lit. b) w związku z ust. 5 powyższej dyrektywy przewiduje, że pojęcie „produkty energetyczne" stosuje się do produktów „objętych kodami CN 2701, 2702 i 2704–2715" zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 279, str. 1), to znaczy między innymi do olejów mineralnych z pozycji 2710 CN.

13 Artykuł 2 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2003/96 ma następujące brzmienie:

„4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

[…]

b) następującego wykorzystania produktów energetycznych i energii elektrycznej:

— produktów energetycznych wykorzystywanych do celów innych niż paliwo silnikowe lub paliwa do ogrzewania,

— podwójnego zastosowania produktów energetycznych,

Produkt energetyczny ma podwójne zastosowanie w przypadku, gdy jest wykorzystywany zarówno jako paliwo do ogrzewania oraz w celach innych niż jako paliwo silnikowe i paliwo do ogrzewania. Wykorzystywanie produktów energetycznych do redukcji chemicznej oraz w procesach elektrolitycznych i metalurgicznych uważa się za podwójne zastosowanie

[…]".

14 Artykuł 3 dyrektywy 2003/96 stanowi:

„Odniesienia w dyrektywie 92/12/EWG do »olejów mineralnych« i »podatku akcyzowego«, w zakresie w jakim mają zastosowanie do olejów mineralnych, są interpretowane jako obejmujące wszystkie produkty energetyczne, energię elektryczną i krajowe podatki pośrednie określone odpowiednio w art. 2 i art. 4 ust. 2 niniejszej dyrektywy".

15 Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy 2003/96 przewiduje:

„1. Poza przepisami ogólnymi wymienionymi w dyrektywie 92/12/EWG w sprawie zwolnionych zastosowań produktów podlegających opodatkowaniu, i bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, państwa członkowskie zwalniają następujące produkty od podatku na warunkach, które ustanawiają do celów zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania takich zwolnień oraz zapobieżenia jakimkolwiek oszustwom podatkowym, unikaniu lub nadużyciom:

a) produkty energetyczne i energia elektryczna wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej oraz energia elektryczna wykorzystywana do utrzymania zdolności do produkcji energii elektrycznej. […]

b) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi powietrznej innej niż prywatne loty niehandlowe.

[…]

c) produkty energetyczne dostarczane w celu zastosowania jako paliwo do celów żeglugi na wodach terytorialnych Wspólnoty (włącznie z połowami), z wyłączeniem prywatnej żeglugi niehandlowej, i energia elektryczna produkowana na pokładzie statku.

[…]".

16 Zgodnie z art. 15 i 16 dyrektywy 2003/96 państwa członkowskie mogą również stosować zwolnienia lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania w przypadkach wskazanych w tych przepisach.

17 Artykuł 28 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/96 stanowi:

„1. Państwa członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2004 r., z wyłączeniem przepisów ustanowionych w art. 16 i art. 18 ust. 1, które mogą być stosowane przez państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 2003 r.”.

18 Zgodnie z brzmieniem art. 30 tej dyrektywy:

„Nie naruszając przepisów art. 28 ust. 2, dyrektywy 92/81/EWG i 92/82/EWG tracą moc od dnia 31 grudnia 2003 r.

Odesłania do dyrektyw, które utraciły moc, należy rozumieć jako odesłania do niniejszej dyrektywy”.

Uregulowania krajowe

19 Artykuł 21 akapit drugi decreto legislativo nr 504, „Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative” (dekretu z mocą ustawy nr 504 zatytułowanego „Tekst jednolity przepisów ustawowych dotyczących opodatkowania produkcji i konsumpcji, a także sankcji karnych i administracyjnych w tej dziedzinie”) z dnia 26 października 1995 r. (GURI nr 279 z dnia 29 listopada 1995 r., supplemento ordinario, zwanego dalej „dekretem z mocą ustawy nr 504/95”) poddaje wyroby objęte kodem CN 2710 (oleje smarowe) używane jako paliwo silnikowe lub grzewcze opodatkowaniu podatkiem akcyzowym według tej samej stawki, która przewidziana jest dla równorzędnych paliw silnikowych lub grzewczych.

20 Artykuł 62 akapit pierwszy dekretu z mocą ustawy nr 504/95 stanowi:

„Oleje smarowe (kody CN od 27 10 00 87 do 27 10 00 98) poza opodatkowaniem, o którym mowa w art. 21 akapit drugi, podlegają opodatkowaniu podatkiem konsumpcyjnym w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze".

21 Stawka podatku konsumpcyjnego jest inna niż stawka podatku akcyzowego, o którym mowa w art. 21 akapit drugi dekretu z mocą ustawy nr 504/95.

22 W wyroku z dnia 25 września 2003 r. w sprawie C-437/01 Komisja przeciwko Włochom, Rec. str. I-9861 Trybunał orzekł, że utrzymując w mocy art. 62 akapit pierwszy dekretu z mocą ustawy nr 504/95, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 3 ust. 2 dyrektywy 92/12 i art. 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/81.

23 W pkt 30 ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Włochom Trybunał orzekł bowiem, że na mocy art. 8 ust. 1 lit. a) i art. 2 ust. 2 dyrektywy 92/81 w związku z art. 2 dyrektywy 92/82 oleje smarowe mogą być obciążone podatkiem akcyzowym, tylko jeśli są przeznaczone do użytku, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe lub grzewcze, natomiast w innych przypadkach muszą być one bezwzględnie zwolnione od ujednoliconego podatku akcyzowego. W tej kwestii, w pkt 21 i 32 tego wyroku Trybunał podkreślił, że umożliwienie państwom członkowskim objęcia produktów, które winny być zwolnione od ujednoliconego podatku akcyzowego, innymi podatkami pośrednimi pozbawiłoby wszelkiej skuteczności (effet utile) między innymi art. 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/81.

24 Bezsporne jest, że w dniu wystąpienia okoliczności faktycznych sprawy przed sądem krajowym art. 62 akapit pierwszy dekretu z mocą ustawy nr 504/95 nie został przez władze włoskie uchylony.

Postępowania przed sądem krajowym oraz pytania prejudycjalne

25 Dwoma odrębnymi zawiadomieniami Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento poinformował Fendt o braku zapłaty, za rok 2004, podatku konsumpcyjnego od oleju smarowego przewidzianego w art. 62 akapit pierwszy dekretu z mocą ustawy nr 504/95.

26 Skargi wniesione przez Fendt na te akty administracyjne zostały oddalone przez Commissione tributaria provinciale di Trento. Sąd ten stwierdził, że produkty energetyczne inne niż nadające się do użycia jako paliwo silnikowe lub grzewcze nie są objęte ograniczonym zakresem zastosowania dyrektywy 2003/96. Zasady opodatkowania innych produktów, wśród których znajdują się oleje mineralne, są więc w całości określone w art. 62 akapit pierwszy dekretu z mocą ustawy nr 504/95. Wspomniana dyrektywa zmieniła w tym zakresie obowiązujące zasady, pozwalając państwom członkowskim na wprowadzenie samodzielnego systemu opodatkowania olejów smarowych.

27 Commissione tributaria di secondo grado di Trento, rozpatrujący sprawę w drugiej instancji, w postanowieniu odsyłającym podnosi, że wbrew założeniom przyjętym przez właściwe organy celne dyrektywa 2003/96 nie upoważnia wprost państw członkowskich do wprowadzenia opodatkowania produktów używanych w inny sposób niż jako paliwa silnikowe i grzewcze. Jednakże zarówno z ww. wyroku w sprawie Komisja

przeciwko Włochom, jak i z uzasadnienia i celu tej dyrektywy wynika, że oleje, które nie są używane jako paliwa silnikowe lub grzewcze, są wyłączone ze wspólnotowego systemu podatkowego.

28 W tych okolicznościach Commissione tributaria di secondo grado di Trento postanowił zawiesić postępowania w obu rozpoznawanych sprawach i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym, sformułowanym w taki sam sposób w każdej ze spraw:

„[Czy] regulacja podatkowa przewidziana w art. 62 dekretu z mocą ustawy nr 504/95 [jest zgodna] z dyrektywą 2003/96[?]".

29 Na mocy postanowienia prezesa Trybunału z dnia 10 maja 2006 r. sprawy C-145/06 i C-146/06 zostały połączone do celów procedury pisemnej i ustnej, jak również do celów wydania wyroku.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

30 Jak słusznie podnosi Komisja, zadaniem Trybunału w postępowaniu w trybie art. 234 WE nie jest orzekanie o zgodności norm prawa krajowego z przepisami prawa wspólnotowego. Jednakże rolą Trybunału jest dostarczenie sądowi krajowemu wszystkich elementów wykładni prawa wspólnotowego, które mogą być mu pomocne w dokonaniu oceny tej zgodności w celu wydania wyroku w rozpatrywanej przez niego sprawie (zob. w szczególności wyrok z dnia 10 czerwca 1999 r. w sprawie C-346/97 Braathens, Rec. str. I-3419, pkt 14).

31 W tych okolicznościach zadane pytanie należy rozumieć w ten sposób, że sąd krajowy pyta w istocie, czy dyrektywa 2003/96 stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak rozważane w toczącej się przed nim sprawie, które przewidują pobór podatku konsumpcyjnego od olejów smarowych w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

32 W tym miejscy należy podnieść, że zgodnie z art. 1 dyrektywy 2003/96 państwa członkowskie mają obowiązek nakładania podatków na produkty energetyczne i energię elektryczną zgodnie z tą dyrektywą, która ma na celu, jak to wynika z jej motywów drugiego i trzeciego, wprowadzenie na poziomie wspólnotowym minimalnych poziomów opodatkowania większości produktów energetycznych.

33 Na mocy art. 2 ust. 1 lit. b) w związku z ust. 5 dyrektywy 2003/96 produktami energetycznymi w rozumieniu tej dyrektywy są produkty objęte kodem CN 2710, to znaczy między innymi oleje smarowe.

34 Jednakże z brzmienia art. 2 ust. 4 lit. b) tiret pierwsze tej dyrektywy wynika, że „nie ma [ona] zastosowania" do produktów przeznaczonych do wykorzystywania w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

35 Zgodnie z motywem dwudziestym drugim dyrektywy 2003/96 produkty energetyczne powinny zasadniczo stanowić przedmiot wspólnotowych uregulowań ramowych, gdy są wykorzystywane jako paliwa grzewcze lub paliwa silnikowe. Zatem zgodne z naturą i logiką systemu podatkowego jest wyłączenie z zakresu zastosowania tych uregulowań ramowych produktów energetycznych wykorzystywanych w inny sposób niż jako paliwa silnikowe lub grzewcze.

36 Należy tu zauważyć, że w odróżnieniu od art. 8 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/81, zgodnie z którym państwa członkowskie zobowiązane są do zwolnienia od podatku olejów mineralnych wykorzystywanych w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze, art. 14 dyrektywy 2003/96, który wyczerpująco wymienia obowiązkowe zwolnienia, jakie mają być wprowadzone przez państwa członkowskie, nie wspomina o produktach energetycznych wykorzystywanych w inny sposób niż jako paliwa silnikowe lub grzewcze. Podobnie ani art. 15, ani art. 16 tej ostatniej dyrektywy, które przewidują możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie określonych zwolnień o charakterze dobrowolnym, nie dotyczą tego rodzaju produktów.

37 Zgodnie z tym, co zasadniczo stwierdził rzecznik generalny w pkt 37 swojej opinii, z powyższego wynika, że chociaż oleje mineralne wykorzystywane w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze objęte są zakresem zastosowania dyrektywy 92/81, gdyż produkty te, jak orzekł Trybunał w pkt 30 i 33 ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko Włochom, podlegały obowiązkowemu zwolnieniu od ujednoliconego podatku akcyzowego, zamiarem prawodawcy wspólnotowego przy przyjmowaniu dyrektywy 2003/96 było dokonanie zmiany tej regulacji poprzez wyłączenie wspomnianych produktów z zakresu zastosowania tej ostatniej dyrektywy. Okoliczność tę przyznała sama Fendt podczas rozprawy.

38 Jak podkreślają rządy włoski, cypryjski oraz Komisja, wynika z tego, że od dnia 1 stycznia 2004 r., czyli od dnia, z którym dyrektywa 2003/96 na mocy art. 30 uchyliła dyrektywę 92/81, państwa członkowskie mają uprawnienie do opodatkowania produktów energetycznych, takich jak oleje smarowe, wykorzystywanych w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

39 Na rozprawie Fendt twierdziła jednak, że tylko te przepisy dyrektywy 92/81, które objęte są zakresem zastosowania dyrektywy 2003/96, mogą być przez tę ostatnią dyrektywę uchylone. W konsekwencji skoro dyrektywa 2003/96 znajduje zastosowanie wyłącznie do produktów energetycznych wykorzystywanych jako paliwo silnikowe lub grzewcze, to przepisy dyrektywy 92/82, które zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) dotyczą produktów energetycznych wykorzystywanych w inny sposób niż jako

paliwo silnikowe lub grzewcze, nie mogą być uchylone dyrektywą 2003/96, a przez to — pozostają w mocy. Wykładnia ta zdaniem Fendt znajduje potwierdzenie w celu dyrektywy 2003/96. Skoro bowiem ma ona przyczyniać się do realizacji założeń określonych w Protokole z Kioto, to nie może ponownie wprowadzać możliwości opodatkowania przez państwa członkowskie produktów energetycznych wykorzystywanych w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze, gdyż produkty te nie stanowią źródła zanieczyszczeń.

40 Rozumowanie to należy odrzucić. Artykuł 30 dyrektywy 2003/96 w sposób całkowicie jednoznaczny stanowi bowiem, że dyrektywa 92/81 traci moc od dnia 31 grudnia 2003 r. Zatem ani okoliczność, że zakresy zastosowania tej ostatniej dyrektywy oraz dyrektywy 2003/96 są różne, ani cel, któremu służy dyrektywa 2003/96, nie mogą uzasadniać — bez dokonania radykalnej zmiany zakresu wspomnianego art. 30 wbrew niewątpliwej intencji prawodawcy wspólnotowego — takiej interpretacji art. 30, zgodnie z którą niektóre przepisy dyrektywy 92/81 pozostają w mocy.

41 Jednakże o ile państwa członkowskie są uprawnione do opodatkowywania produktów energetycznych, takich jak oleje smarowe, wykorzystywanych w inny sposób niż paliwa silnikowe lub grzewcze, muszą one wykonywać przysługujące im uprawnienia z poszanowaniem prawa wspólnotowego (zob. podobnie wyrok z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie C-279/93 Schumacker, Rec. str. I-225, pkt 21 oraz wyrok z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie C-347/04 Rewe Zentralfinanz, Zb.Orz. str. I-2647, pkt 21 i przywołane tam orzecznictwo).

42 W szczególności państwa członkowskie muszą w tym zakresie przestrzegać nie tylko postanowień traktatu WE, w szczególności art. 25 WE i 90 WE, lecz również — jak to słusznie zostało podniesione przez rząd cypryjski i Komisję — przepisów zawartych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 92/12.

43 Bowiem nawet jeśli oleje smarowe wykorzystywane w inny sposób niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze objęte są definicją pojęcia produktów energetycznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/96, to są one wprost wyłączone z zakresu zastosowania tej dyrektywy na mocy jej art. 2 ust. 4 lit. b) tiret pierwsze i przez to nie są objęte systemem ujednoliconego podatku akcyzowego.

44 W tych okolicznościach należy uznać, że wspomniane oleje smarowe, które nie są objęte ujednoliconym podatkiem akcyzowym, stanowią produkty inne niż te, o których mowa w art. 3 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 92/12 (zob. podobnie ww. wyroki w sprawach Braathens, pkt 24 i 25 oraz Komisja przeciwko Włochom, pkt 31 i 33), co oznacza, że zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit pierwszy tej dyrektywy państwa członkowskie zachowują prawo do wprowadzenia lub utrzymania w mocy podatków od tych produktów, pod warunkiem że podatki te nie spowodują zwiększenia formalności związanych z przekraczaniem granicy w handlu między państwami członkowskimi.

45 W świetle powyższego na zadane pytanie trzeba odpowiedzieć, że dyrektywę 2003/96 należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak rozważane w sprawie przed sądem krajowym, które przewidują pobieranie podatku konsumpcyjnego od olejów smarowych w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwa silnikowe lub grzewcze.

W przedmiocie kosztów

46 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienioną dyrektywą Rady 2004/75/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak rozważane w sprawie przed sądem krajowym, które przewidują pobieranie podatku konsumpcyjnego od olejów smarowych w przypadku, gdy są one przeznaczone, oferowane do sprzedaży lub wykorzystywane do innych celów niż jako paliwo silnikowe lub grzewcze.

Podpisy